

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

25 mei 2000

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ONDERWIJS, VORMING EN WETENSCHAPSBELEID

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de lesbevoegdheid en de bekwaamheidsbewijzen van de leraars secundair onderwijs – groep 1 in de tweede graad van het secundair onderwijs

Vraag om uitleg van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over diplomaverenisten van directeurs van Franstalige gemeentescholen en van ander personeel dat niet bij het onderwijs betrokken is in de faciliteitengemeenten

Vraag om uitleg van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het beleid voor leerlingen met leerstoornissen

Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid

Donderdag 25 mei 2000

WAARNEMEND VOORZITTER : De heer André Van Nieuwkerke

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 10.21 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de lesbevoegdheid en de bekwaamheidsbewijzen van de leraars secundair onderwijs-groep 1 in de tweede graad van het secundair onderwijs

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer De Meyer tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de lesbevoegdheid en de bekwaamheidsbewijzen van de leraars secundair onderwijs-groep 1 in de tweede graad van het secundair onderwijs.

De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Mevrouw de minister, collega's, reeds een hele tijd leeft er bij de hogescholen ongerustheid over de brief van het departement Onderwijs in verband met de aanpassing van de lijst van de bekwaamheidsbewijzen voor de leraars van het secundair onderwijs-groep 1. In deze brief staat dat de lesbevoegdheid van die leraars wordt beperkt tot de eerste graad, behalve voor het vak waarvoor zij tijdens de opleiding een uitdieping hebben gevolgd.

Tijdens de bespreking van het decreet op de lerarenopleiding en -nascholing heeft de toenmalige minister van Onderwijs er regelmatig op gewezen dat het niet de bedoeling kon zijn dat dit decreet het stelsel van bekwaamheidsbewijzen zou wijzigen. De sterkteverhouding tussen regenten en licentiaten zal worden gehandhaafd.

De onrust die er nu op het terrein heerst, is vooral het gevolg van onduidelijkheid. Op 2 mei 2000

vroeg ik in een vraag om uitleg aan de minister om voor de lerarenopleiders en de secundaire scholen meer duidelijkheid omtrent deze kwestie te creëren. Op 30 juni 2000 studeert immers de eerste lichting studenten af volgens het decreet op de lerarenopleiding en -nascholing van 19 april 1996. Vanaf september 2000 zal de eerste lichting leraars secundair onderwijs-groep 1 door secundaire scholen worden aangeworven.

De minister gaf op 2 mei 2000 een voorlopig antwoord. Daarom zou ik nu graag van haar vernemen hoe zij de lesbevoegdheid van de leraars secundair onderwijs-groep 1 die vanaf volgend schooljaar in het secundair onderwijs zullen lesgeven, ziet. Voor welke vakken beschikken zij over bekwaamheidsbewijzen ? Om welke bekwaamheidsbewijzen gaat het ? Zijn deze dan voldoende voor de tweede graad van het secundair onderwijs ? De minister zei in dit verband trouwens dat de diploma's nog niet zijn opgenomen als vereist bekwaamheidsbewijs, maar dat de leraars kunnen worden aangesteld en bezoldigd.

Welke initiatieven overweegt de minister om voor de studenten die op 30 juni 2000 afstuderen, duidelijkheid te scheppen ?

De minister zei toen in haar voorlopig antwoord dat de besluiten over de bekwaamheidsbewijzen voor het buitengewoon secundair onderwijs van 31 juli 1990, en voor de godsdienstleraars van 26 september van 1990, vorig jaar niet zijn gewijzigd. Groep 1 is nog niet gelijk gesteld met het GSLO, het lager secundair onderwijs dus. Ook al belooft de minister de nodige instructies aan het departement Onderwijs te geven zodat de leraars secundair onderwijs-groep 1 kunnen worden bezoldigd, dan nog is het voor de betrokkenen nuttig te weten wanneer de minister de nodige wettelijke regeling zal uitwerken om hen rechtszekerheid te geven.

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : Mijnheer de voorzitter, collega's, tot vorig academiejaar leverden de hogescholen die leraren secundair onderwijs opleiden, een diploma van geaggregeerde voor het lager secundair onderwijs af, beter bekend als een regentendiploma.

Het huidige stelsel van bekwaamheidsbewijzen voor leraren van het secundair onderwijs eist dat de regent een bekwaamheidsbewijs heeft voor de vakken waarvoor hij is opgeleid, en dit in de eerste en tweede graad van het secundair onderwijs en in de derde graad van het secundair beroepsonderwijs. Op dezelfde wijze heeft een licentiaat in de tweede en derde graad van het secundair onderwijs bekwaamheidsbewijzen nodig voor de vakken van zijn opleiding.

Van bij de eerste besprekingen die voorafgingen aan het ontstaan van het decreet van 16 april 1996 op de lerarenopleiding en de nascholing, was de vraag of de regentenopleiding nog aan de verwachtingen voldeed om het vrij ruime vereiste bekwaamheidsbewijs te verantwoorden. Op de achtergrond bleef ook het decennia oude territoriumgevecht tussen regenten en licentiaten sluimeren.

De lezing van de voorbereidende documenten op het nieuwe decreet laten er weinig twijfel over bestaan dat de regering van dat ogenblik de aanpassing van het stelsel van bekwaamheidsbewijzen als een logisch gevolg van de gewijzigde opleiding opvatte. De verslagen van de parlementaire debatten leren ons dat daar in het parlement zeker geen duidelijke eensgezindheid over heerste. Dit werd dan maar ongemoeid gelaten op basis van een verklaring van de minister van Onderwijs, die zei dat hij niets aan het stelsel van de bekwaamheidsbewijzen zou wijzigen.

Op het einde van het huidige academiejaar zullen de hogescholen inderdaad de eerste generatie leraren secundair onderwijs-groep 1 afleveren. De vraag naar hun lesbevoegdheid is dus terecht, alhoewel het concept van de opleiding is om in de drie opleidingsvakken de eerste graad van het secundair onderwijs te bestrijken en in het uitdiepingsvak ook de tweede graad en van het secundair beroepsonderwijs de derde graad.

Sindsdien is er natuurlijk al een en ander veranderd, en de recente hoorzittingen in de commissie voor Onderwijs hebben dit reeds voldoende duidelijk gemaakt. Zo is er de twijfel over de opportuniteit van het uitdiepingsvak gekoppeld aan de lesbevoegdheid, en de twijfel of een dergelijke uitdieping wel mogelijk is. Geen van deze twijfels leidt

echter tot een duidelijk uit te tekenen concept. Bovendien heeft de huidige regering bij haar aantreden onmiddellijk gezegd de lerarenopleiding te zullen evalueren in functie van het dossier over de waardering van het lerarenambt.

Het heeft volgens mij dan ook weinig zin om, vóór de resultaten van de evaluatie zijn gekend, grondige wijzigingen door te voeren in de lesbevoegdheid van de regenten. De resultaten van de evaluatie worden verwacht in juni 2001.

De regering wenst wel een fundamentele vereenvoudiging van de regelgeving, en een grotere stimulering en accentuering van de verantwoordelijkheid en autonomie van de onderwijsinstellingen. Nog meer formele territoriumafbakeningen passen daar niet in. We moeten ervan uitgaan dat de schoolbesturen in wijsheid handelen bij de aanwerving van hun leraars, en dat ze niet alleen rekening zullen houden met onmiddellijk merkbare competenties, maar ook met het potentieel van de leraren. Dit past in het concept van meer autonomie voor scholen.

In het licht van deze vaststellingen ben ik van mening dat het niet aangewezen is om nu in te grijpen in het bestaande stelsel van bekwaamheidsbewijzen. Heel concreet betekent dit dat de gediplomeerde leraar secundair onderwijs-groep 1 voorlopig dezelfde behandeling krijgt als toen hij nog regent werd genoemd. Voor zijn opleidingsvakken heeft hij dus een bekwaamheidsbewijs nodig in de eerste en tweede graad van het secundair onderwijs.

We zullen dit gegeven technisch moeten vertalen omdat de ontelbare combinaties van vakken die het decreet van 1996 mogelijk maakte, niet werden opgesomd in de bestaande besluiten en bijlagen. Dat vraagt nog wat werk.

In de loop van het academiejaar 2000-2001 gaat de evaluatie van de lerarenopleiding door, zodat we volgend jaar rond deze tijd over de resultaten beschikken. Daaruit volgt waarschijnlijk een bijstelling van het decreet over de leraren. Pas als daar duidelijkheid over bestaat, zullen we het debat over de bekwaamheidsbewijzen opnieuw starten.

Ik wil dit antwoord niet afsluiten zonder duidelijk te beklemtonen dat onze bekommernis bezwaarlijk kan beperkt blijven tot de lesbevoegdheden van de regenten. Wij wensen in het algemeen voor het onderwijs goed opgeleide en bekwame leraars. De opleiding is een basisvereiste die ook indicaties kan geven met betrekking tot het mogelijke werkveld.

Vanderpoorten

Daarna zijn de scholen aan zet. Het collegiaal optreden van leraren met verschillende opleidingen lijkt me trouwens een rijkdom aan variatie, die de leerlingen ten goede zal komen.

Alles blijft dus voor het ogenblik zoals het was. Na de evaluatie moet het debat volgend jaar wel opnieuw worden gestart. We moeten dan de gepaste conclusies trekken. Welke dat juist zullen zijn, kan ik uiteraard nog niet zeggen, maar het is duidelijk dat de vorige minister van Onderwijs pleitte voor meer autonomie voor de scholen. Ook ik vind dat belangrijk.

De voorzitter : De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Ik apprecieer het ten zeerste dat de minister de moed heeft om haar voorlopig antwoord te nuanceren en bij te sturen, en dat zij de redenering die ik hier drie weken geleden ontwikkelde, nu volgt.

Het belangrijkste vind ik dat er op dit ogenblik duidelijkheid is voor de hogescholen, de studenten die afstuderen en de instellingen voor secundair onderwijs. Ik denk dat het ook belangrijk is dat de instellingen hierover duidelijk worden geïnformeerd. Onze fractie zal de evaluatie van nabij volgen. De kwaliteit van het onderwijs heeft uiteraard veel met de opleiding van de leraars te maken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over diplomaveristen van directeurs van Franstalige gemeentescholen en van ander personeel dat niet bij het onderwijs betrokken is in de faciliteitengemeenten

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Vaerenbergh tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over diplomaveristen van directeurs van Franstalige gemeentescholen en van ander personeel dat niet bij het onderwijs betrokken is in de faciliteitengemeenten.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, in het

verleden werd altijd veel aandacht besteed aan de situatie van de uitzonderingsscholen in de faciliteitengemeenten, namelijk de Franstalige lagere scholen. Als ik het mij goed herinner zijn het er acht : zes gemeentelijke en twee privé-scholen. In het verleden was het zo dat de leraars en administratieve krachten die daar werden aangenomen, Franstalig waren en geen bewijs van hun kennis van het Nederlands moesten leveren.

Er zijn hier twee problemen. Ten eerste zegt de taalwetgeving dat het onderwijs in Vlaanderen in het Nederlands moet gebeuren. Dat is een voorwaarde om geld van Vlaanderen te krijgen, behalve in de faciliteitengemeenten. Ten tweede zijn zes van deze acht scholen gemeentelijke scholen, waarop de bestuurstaalwetgeving van toepassing is. Die wetgeving is ook klaar en duidelijk.

De Vlaamse regering heeft verklaard dat ze de taalwetgeving strikt wil toepassen. De provincie Vlaams-Brabant heeft een studie laten uitvoeren waarin staat dat de directeurs van deze faciliteitenscholen een Nederlandstalig diploma moeten hebben of tenminste via een examen bewezen moeten hebben dat zij het Nederlands beheersen. Dat geldt trouwens ook voor het administratief personeel.

Ik besef dat dit voor het departement Onderwijs een zeer klein probleem is, maar ik zou graag weten hoe u daar op reageert. Ik ben immers een inwoner van de Vlaamse rand, en die problematiek interesseert mij. Bovendien is het belangrijk dat wij een bepaalde politiek voeren. Uiteindelijk is de visie van Vlaanderen immers altijd geweest dat de leerlingen van de faciliteitenscholen op een bepaald ogenblik van dat Franstalig onderwijs met zeer veel Nederlandstalige lessen zouden overschakelen naar Nederlandstalig middelbaar onderwijs. Men schiet hier duidelijk de oorspronkelijke bedoelingen van de faciliteiten voorbij. Wat is de huidige situatie ? Welke standpunt neemt de minister van Onderwijs hier in ?

Ik heb op de televisie gehoord dat de minister van Binnenlandse Zaken heeft verklaard dat een normale leerkracht over een minimale kennis van het Nederlands moet beschikken. De leerkrachten moeten immers in het Nederlands bepaalde tellingen verrichten en formulieren invullen. Het lijkt me normaal dat alle leden van de Vlaamse regering hier hetzelfde standpunt over innemen. De bestendige deputatie van de provincie Vlaams-Brabant heeft trouwens al laten weten dat zij achter dit standpunt staat en dat zij op de zaken die zij moet goedkeuren, de taalwetten op een duidelijke manier zal toepassen. Dit geldt met andere woorden

Van Vaerenbergh

ook voor die bewuste zes gemeentelijke basisscholen.

Mevrouw de minister, ik ga ervan uit dat u op een bepaald ogenblik met deze problematiek zal worden geconfronteerd. De minister van Binnenlandse Aangelegenheden heeft tenslotte ook al klachten ontvangen.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Ik ben het volkomen eens met de uiteenzetting van de heer Van Vaerenbergh. Hij herinnert ons terecht aan de oorspronkelijke filosofie van de faciliteitenscholen. Dat uitgangspunt is hier herhaaldelijk aan bod gekomen, maar wordt toch vaak uit het oog verloren. Het is de bedoeling dat de Franstaligen die in de randgemeenten wonen, op hun integratie in Vlaanderen worden voorbereid en dat ze van dat Fransstalig basisonderwijs op het Nederlandstalig secundair onderwijs kunnen overschakelen. In de praktijk is deze doelstelling echter nog lang niet gerealiseerd. Het is dan ook belangrijk dat alle aspecten van de taalwetgeving in de faciliteitenscholen worden nageleefd.

Er waren in 1998 vijf vastbenoemde directeurs die niet aan de taalvereisten voldeden. Vier van deze directeurs hebben in hetzelfde jaar een taalexamen afgelegd. Drie van de vier deelnemers zijn daar toen voor geslaagd. Hoe zit het daar nu mee ? Hoeveel tijdelijke directeurs zijn er momenteel ? Voldoen zij aan de taalwetgeving ?

Ik heb al een vraag om uitleg ingediend over de door minister Sauwens uitgesproken vernietiging. Aangezien dit onderwerp hier nu toch ter sprake komt, kan ik deze vraag even goed nu reeds stellen. De burgemeester van Wezembeek-Oppem heeft in Le Soir verklaard dat het faciliteitenonderwijs volgens de minister van Onderwijs enkel moet voldoen aan de normen van de taalwetgeving op het onderwijs. Dit impliceert dat de taalwetgeving op bestuurszaken niet van toepassing is op leraren.

Mevrouw de minister, indien u dat echt hebt gezegd, dan lijkt me dit in tegenspraak te zijn met het standpunt van minister Sauwens. Enige duidelijkheid zou hier welkom zijn.

De voorzitter : De heer Moreau heeft het woord.

De heer André Moreau : Ik sluit me aan bij deze vraag om duidelijkheid. Het zou tevens interessant zijn om te weten welke juridische procedures reeds zijn ingezet. Tenslotte hebben al heel wat mensen bezwaar ingediend of klacht neergelegd. De minister van Binnenlandse Zaken heeft al een vernietiging uitgesproken. Indien deze niet wordt nageleefd, hebben dergelijke uitspraken geen zin.

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : De heer Van Vaerenbergh verwijst in zijn vraag naar een onderzoek van professor Boes. Uit dit onderzoek blijkt dat de directeurs en het administratief personeel van de Franstalige gemeentescholen in Vlaanderen over een Nederlandstalig diploma of over een diploma 'grondige kennis van het Nederlands' moeten beschikken.

Dit blijkt enkel en alleen al uit de lectuur van de taalwetgeving in bestuurszaken. Uit artikel 1, paragraaf 1, ten vierde van de gecoördineerde wetten blijkt dat de taalwetten van toepassing zijn op de administratieve handelingen van de schooloverheden. Artikel 27 van de gecoördineerde wetten bepaalt dat iemand enkel tot een ambt of een betrekking in een plaatselijke dienst van een randgemeente kan worden toegelaten indien hij of zij de Nederlandse taal kent.

Ik sluit me uiteraard aan bij de in dit onderzoek verdedigde stelling. De directies en het administratieve personeel van de acht Franstalige basisscholen in Vlaanderen voldoen momenteel aan de taalvoorwaarden. Ik heb voor het schooljaar 1999-2000 een uitzonderlijke en eenmalige afwijking toegestaan voor de huidige directrice van de Franstalige basisschool in Drogenbos. Deze afwijking was nodig om de continuïteit in de school te vrijwaren. Het gemeentebestuur had tevergeefs talloze pogingen ondernomen om een externe directeur te vinden die aan de taalvoorwaarden voldeed. Ik heb me echter voorgenomen om in de toekomst geen afwijkingen op de taalvoorwaarden meer toe te staan. Ik zal me strikt houden aan de taalwetgeving.

Over de bijkomende vraag van de heer Van Nieuwenhuysen zou ik me vandaag liever niet uitspreken. Het gaat hier om een gevoelige juridische kwestie, en ik zou me hier liever wat op kunnen voorbereiden. Ik zal de door de heer Van Nieuwenhuysen aangekondigde vraag om uitleg dan ook pas beantwoorden als deze hier in de commissie aan bod komt.

Vanderpoorten

Mijn algemeen besluit is evenwel dat de taalvoorwaarden ook in mijn ogen belang hebben. Er werd vorig jaar om een welbepaalde reden een uitzondering toegestaan. Het is zeker niet de bedoeling om dit te herhalen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het beleid voor leerlingen met leerstoornissen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van Cleuvenbergen tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het beleid voor leerlingen met leerstoornissen.

Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft het woord.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Ik heb het hier vorige week nog gehad over de revalidatie tijdens de lessen. Op het ogenblik dat ik die vraag indiende, werd ik door de pers gewezen op een betoging van logopedisten. De aanleiding van die betoging was het gerucht dat het Riziv de middelen voor de behandeling van leerlingen met leerstoornissen wil afschaffen.

Leerstoornissen kwamen tijdens de vorige legislatuur veel aan bod. Eén op vijf leerlingen in het basisonderwijs kampt met leer- of ontwikkelingsstoornissen. Of die stoornissen blijvend of niet-blijvend zijn, is vaak afhankelijk van de snelle en vrij fundamentele opvang die men deze leerlingen kan bieden. De opleiding van leerkrachten is daar uiteraard zeer belangrijk voor. De tijdige detectie van leerstoornissen en de onmiddellijke hulpverlening is echter minstens even belangrijk. Een gepaste behandeling kan immers latere ellende voorkomen.

In het huidige onderwijs gebeurt deze behandeling op verschillende manieren. In het BLO, type acht, is de omkadering met logopedisten ingebouwd. De leerlingen worden gratis behandeld. Het is trouwens de vraag of de toename van het aantal leerlingen in het type acht niet gedeeltelijk te wijten is aan de beschikbare begeleiding bij leerstoornissen.

Deze begeleiding wordt door Vlaanderen zelf georganiseerd en betaald.

Ernstige behandelingen, die verder gaan dan het geïntegreerd onderwijs, worden door het Riziv ondersteund. Deze behandelingen vinden voornamelijk plaats na de schooluren in revalidatiecentra. Ze worden door multidisciplinaire teams of enkel door logopedisten verricht. De praktische organisatie van deze voorzieningen brengt heel wat problemen teweeg. Slechts twee jaar van de behandeling wordt terugbetaald. Dit schept problemen voor leerlingen met dyslexie. Bij het leren van een nieuwe taal komen zij namelijk telkens weer in de problemen en hebben zij weer even een korte opvang nodig.

Het Vlaams Parlement heeft vorig jaar een resolutie goedgekeurd waarin meer aandacht werd gevraagd voor leerlingen met leerstoornissen. Het behoud van het huidige, beperkte aanbod lijkt me dan ook essentieel. Minister Vandenbroucke heeft de geruchten dat hij van plan zou zijn om deze voorzieningen uit de ziekteverzekering te schrappen, vorige week in de Kamer van Volksvertegenwoordigers en in de Senaat gelogenstraft. Tijdens dezelfde vergadering werd de minister echter geconfronteerd met een tekst van zijn kabinetschef waaruit blijkt dat deze geruchten toch niet zonder meer zijn ontstaan.

We moeten met andere woorden alert blijven. Het schrappen van deze middelen zou tenslotte een stap achteruit betekenen voor kinderen met leerstoornissen. Ik zou de minister dan ook willen vragen wat de weerslag van dit eventuele schrappen van middelen op het Vlaamse beleid inzake kinderen met leerstoornissen zou zijn.

Wat me minstens even belangrijk lijkt, is het overleg met de federale bevoegde instanties. Ik weet dat de minister van Onderwijs normaal geen geregelde contacten heeft met de minister die bevoegd is voor het Riziv. Deze contacten verlopen meestal via de interministeriële commissie voor Gezondheid. Aangezien het hier om een materie gaat die onlosmakelijk met het Vlaams onderwijsveld verbonden is, lijkt het me echter zinvol om hierover een aparte interministeriële vergadering te beleggen. De hier vorig jaar goedgekeurde resolutie kan daarvoor als ruggensteun dienen. Een dergelijke vergadering lijkt me overigens niet alleen voor Vlaanderen zinvol. Het schrappen van deze middelen zou ook het onderwijs in Wallonië en het Duits-talig landsgedeelte beïnvloeden.

Mevrouw de minister, hebt u al contact gehad of zal u contact opnemen met de bevoegde federale

Van Cleuvenbergen

minister ? Zou het niet zinvol zijn om nu reeds een stappenplan uit te werken om bij een ongunstige beslissing klaar te staan om in het behoud en, conform de vorig jaar goedgekeurde resolutie, in uitbreidingen van de bestaande behandelingen te voorzien ?

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : De vraag van mevrouw Van Cleuvenbergen lijkt me zeer terecht. Het gaat hier immers om een problematiek die onze leerlingen rechtstreeks aanbelangt. De manier waarop deze materie op het federale vlak wordt geregeld, zal ook voor het Vlaams onderwijs consequenties hebben.

Over het al dan niet schrappen uit de ziekteverzekering van behandelingen van leerstoornissen door logopedisten, is op dit ogenblik nog geen beslissing genomen. Het Riziv werkt met overeenkomstencommissies. In een dergelijke overeenkomstencommissie onderhandelen ziekenfondsen en beroepsverenigingen over nieuwe overeenkomsten. Deze onderhandelingen betreffen de verdeling van het beschikbare budget, de voorwaarden, de tarieven, enzovoort. De in deze commissie onderhandelde overeenkomst wordt in eerste instantie door het Riziv, en in tweede instantie door de bevoegde minister onderschreven. Ik leg dit even op een eenvoudige wijze uit omdat misschien niet alle leden van de commissie even bekend zijn met deze materie.

De overeenkomst die de volgende jaren voor de door logopedisten gegeven therapieën zal gelden, wordt nu in de overeenkomstencommissie Logopedie besproken. Noch op het niveau van het Riziv, noch op het niveau van de minister van Sociale Zaken werden er al beslissingen genomen. Deze beslissingen zijn wellicht pas in het najaar te verwachten.

Zoals iedereen in de media heeft kunnen merken, staat de terugbetaling van logopedische behandelingen van leerstoornissen binnen de overeenkomstencommissie wel degelijk ter discussie. Ik veronderstel overigens dat dit ook de aanleiding van uw vraag was. Minister Vandenbroucke heeft logopedische therapie voor leerstoornissen ook als thema van dat debat naar voren geschoven. Het debat binnen de overeenkomstencommissie en het maatschappelijk debat zijn nog volop aan de gang. De weerslag hiervan op het Vlaams beleid inzake kin-

deren met leerstoornissen kunnen we op dit ogenblik alleen maar afwachten. Het debat is immers nog niet ten gronde gevoerd, onder andere omdat wij zelf nog aan een aantal nieuwe visies en reglementeringen werken.

Naar aanleiding van de ontwikkelingen in de overeenkomstencommissie Logopedie zijn er reeds contacten geweest tussen mijn medewerkers en die van minister Vandenbroucke. Die contacten zullen in de toekomst worden voortgezet. Niet enkel voor dit probleem maar ook voor andere problemen zullen intense contacten nodig zijn.

U verwijst ook naar de voortdurende stijging van het aantal leerlingen in type 8. Dat is iets dat in de commissie al vaker aan bod is gekomen, samen met een vergelijkbare stijging van het aantal leerlingen in type 3. Telkens hebben we gezegd dat er een debat moet komen over de algemene problematiek van het buitengewoon onderwijs, die is verbonden met de problematiek van leerstoornissen in het gewoon, het geïntegreerd en het inclusief onderwijs. Ik heb in deze commissie beloofd dat ik in de beleidsbrief die op komst is, een degelijk hoofdstuk zou opnemen over het buitengewoon onderwijs, waarin al de hier vermelde problemen aan bod zullen komen.

In deze commissie werd op een bepaald ogenblik ook voorgesteld om in het najaar een forum of een studiedag te organiseren over het buitengewoon onderwijs, waarop verschillende experts aan het woord zouden komen. Het is door tijdsdruk en omstandigheden die de commissie sinds de paasvakantie onder druk hebben gezet, dat hier nog geen concrete afspraken over werden gemaakt. Het is alleszins de bedoeling de studiedag te laten plaatsvinden omdat dit voor al wie bij het beleid is betrokken, interessante informatie zal opleveren.

Voor het basisonderwijs is er een regeling in het decreet op het basisonderwijs, maar voor het secundair onderwijs is er geen aparte regeling. Ook daar zouden we er een willen.

Ik zeg dit allemaal om u aan te tonen dat er over het buitengewoon onderwijs en alles wat daar mee te maken heeft, nog een hele discussie aan de gang is. We kunnen daar nog geen definitieve conclusies uit trekken. Er zijn wel al enkele randvoorwaarden voor type 3 waaraan nog wordt gesleuteld. Dit debat moeten we alleszins op korte termijn voeren. Ik hoop dat er in de eerstkomende beleidsbrief reeds enkele concrete resultaten kunnen worden meegedeeld.

De voorzitter : We hebben met de commissie voor Onderwijs enkele maanden geleden een werkbezoek gebracht aan het buitengewoon onderwijs in Brugge. Wij hebben daar over de verschillende netten heen een inventaris opgesteld van alle knelpunten. We hebben die daarna met de minister besproken, met als resultaat dat we een studiedag of forum zullen organiseren.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Ik ben blij dat deze problematiek u ook bezighoudt.

Het Riziv neemt inderdaad de beslissingen, die dan later door de minister worden bevestigd.

Ten slotte wil ik opmerken dat het bij het behandelen van kinderen met leerstoornissen soms over meer dan logopedisten alleen gaat. In die zin zijn de convenants met de revalidatiecentra belangrijk. Ik kijk alvast uit naar wat er in het najaar zal worden georganiseerd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 10.55 uur.*
